

ALS DE STILTE BREEKT...

Dramatisch spel in drie bedrijven

door

PIET DAMSTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS DE STILTE BREEKT...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET DAMSTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

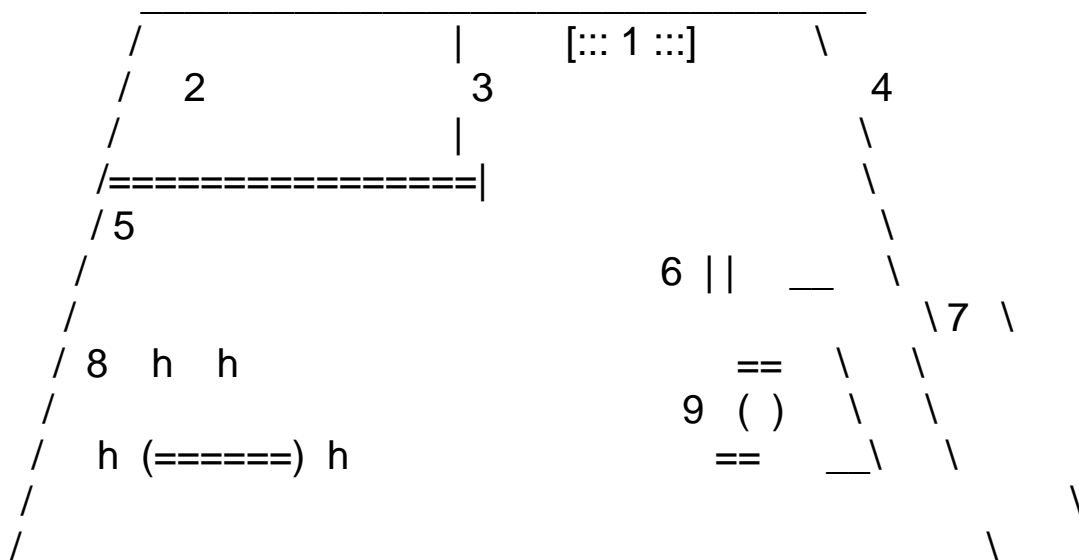
EXPOSÉ:

Charlotte Holland lijkt na een beslist niet makkelijke periode in haar leven eindelijk in rustiger vaarwater te kunnen komen, maar de tragische beelden uit het verleden blijken hun schaduwen blijvend naar het heden te moeten werpen.

Vele intermenselijke contacten zijn nog nodig om te proberen het deksel van de beerput blijvend gesloten te laten zijn.

DECOR:

Huiskamer van Charlotte Holland.

1. hoge kast of schilderij ('Adam' van Michelangelo!)
2. geheel open keuken, maar Bert moet in het eerste bedrijf daarin wel onzichtbaar zijn voor de zaal!
3. doorgang van keuken naar de kamer.
4. deur naar buiten en andere vertrekken.
5. telefoon
6. losse fauteuil.
7. driezitsbank.
8. huiskamertafel met vier stoelen.
9. salontafel.

Aan de wanden schemerlampjes en andere passende wandversiering.

Een raam rechts waardoor in het eerste bedrijf met 'zonlicht' gespeeld kan worden.
In beide andere bedrijven is het avond en eventueel kunnen de gordijnen dan dicht!

Verdere aankleding ad libitum.

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Charlotte Holland - weduwe, veertiger.

Guido Holland - zoon van Charlotte.

Bert Holland - zoon van Charlotte.

Boudewijn Vredelief - huisvriend.

Paulien van 't Hof - vriendin van Bert.

Gloria van 't Hof - moeder van Paulien.

Sofia Manters - vriendin van Gloria.

Ellen Wieringa - vriendin van Paulien.

Ruth Holland - vrouw van Guido.

EERSTE BEDRIJF

Een zomerse zondagmorgen, rond negen uur. Bert bevindt zich in de keuken en is nog niet zichtbaar voor de zaal en Charlotte. Charlotte zit achter de tafel met haar rug naar de open keuken en bladert in één van de fotoboeken die vóór haar liggen.

Charlotte: *(na een kort hoorbaar lachje)* En hier staat hij met zijn nieuwe stèpje! *(na net zo'n kort lachje)* En na een páár dagen was hij het al kwijtgeraakt!... *(glimlach erbij)* 'Verlóórd', zei die nog. *(glimlacht door, voor zich heen)* Stein heeft toen meteen een níeuw stepje voor hem gekocht, weet je nog Bert?.. *(kijkt om zich heen en mist 'Bert' nu pas)* Bèrt?... *(glimlacht en kijkt weer foto's. Het geluid van een buitendeur klinkt en even later komt Guido binnen)*

Guido: *(bij de deur)* Dag moeder.

Charlotte: *(verbazing)* Gúido!... Jij hier? *(Guido loopt naar haar toe en zwijgt vooralsnog. Charlotte na een pauzetje)* Hoe ben je binnengekomen? Ik bedoel...

Guido: *(onderbreekt haar, met een 'negatieve' glimlach betreffende sleutel tonend)* Ik heb nog steeds een sléutel!

Charlotte: *(na weer een pauzetje, geen verwijt)* Ik heb je lang niet gezien.

Guido: *(neemt het vertrek even in zich op)* Nee.

Charlotte: *(beetje angstig)* Is er iets bijzònders?

Guido: *(staat nog steeds stil, sterk afzwakkend)* Nee, er is niets bijzonders.

Charlotte: *(staat op)* Zal ik koffie zetten?... Bèrt is óók al op en...

Guido: *(onderbreekt haar en loopt achter haar langs)* Nee, laat maar. Ik blijf maar eventjes.

Charlotte: *(haast teleurstelling)* O!

Guido: *(na een pauzetje, naar de fotoboeken kijkend. Haast ironisch, haar niet aankijkend)* Het verléden weer aan het oprakelen, moeder?

Charlotte: *(kijkt in een album)* Ach, niet bewùst hoor!... Zó maar! *(een foto aanwijzend)* Kijk: Rúdolf op zijn nieuwe stepje.

Guido: *(knikt, maar kijkt niet naar de foto's)* Rudolf!

Charlotte: *(voor zich heen, mineur-stemming)* Hoe lang is het nu al weer geleden dat die...? *(zwijgt abrupt)*

Guido: *(zelfde toon als net)* 'Hònderd' jaar!

Charlotte: *(kijkt hem even aan en zucht, staat op. Andere klankkleur)* Hoe is het met jóu?... En met Rùth natuurlijk?

Guido: *(lachje en haar citerend)* 'Natúúrlijk'!... *(draait zich nu pas om)*

Goed!

Charlotte: *(uitnodigend gebaar naar een stoel)* Ga zitten, Guido!...Het is fijn dat je er bent. *(Guido gaat zitten. Charlotte na een pauzetje, lachje en deels Guido citerend)* Je komt 'zó maar'!...Is er ècht niets... niets bijzonders?

Guido: *(na kleine pauze, haar niet aankijkend)* Ruth en ik gaan... gaan verhuizen!

Charlotte: *(kijkt hem even snel aan)* 'Verhuizen'!

Guido: Ja.

Charlotte: *(glimlach blijft)* Zo plòtseling?

Guido: Nee.

Charlotte: *(aanstalten makend weg te lopen)* Ik ga toch maar even koffie zetten!

Guido: *(haar nu pas aankijkend)* Niet voor mij moeder!

Charlotte: *(glimlachje)* Bert zal óók wel koffie willen!

Guido: *(knikt)* Waar is Bert?

Charlotte: *(kijkt even om)* Die was nèt nog hier!... Hij wilde even een bád nemen, dus ik denk dat-ie...dat-ie op de badkamer is. *(Guido knikt alleen maar. Charlotte gaat dicht bij hem zitten)* En waar ga je naar tóe?...Verhuizen, bedoel ik. *(lachje erbij)* Toch niet té ver weg? *(Guido schudt 'ja'. Charlotte wacht nieuwsgierig af, daarna pas met minder geluid)* Wáár dan naar toe?

Guido: *(staat op)* Venezuela.

Charlotte: *(het komt hard aan)* Venezuela!

Guido: Ja.

Charlotte: *(haast zakelijk)* Voor... voor je wèrk?

Guido: *(knikt)* Oók!

Charlotte: *(na pauzetje, kleine glimlach)* Dat is niet naast de deur! *(Guido zwijgt en kijkt voor zich heen)* Ik bedoel...

Guido: *(onderbreekt haar)* Ruth en ik hebben het er vaker over gehad, moeder! Er is zó veel verànderd sinds vader, sinds Stein dóód is... *(eufemistisch)* Sinds hij wèg is, is het...is het... Hoe zal ik het zèggen?

Charlotte: *(hem niet aankijkend)* Zeg het maar níet!...Ik begrijp het!... *(hem wel aankijkend)* En dáárom ga je weg?

Guido: *(geeft geen direct antwoord)* Zoals ik al zei: Ruth en ik hebben het er vaker over gehad! En nu er bij één van onze overzeese vestigingen een vacature is... *(zwijgt abrupt en loopt weg)* Ik móet hier weg weg, moeder!... Bèrt en ik zullen nóóit meer door één deur kunnen en...

Charlotte: *(onderbreekt)* Maar jij en Rúdolf konden óók niet door...!

Guido: *(onderbreekt snel en schudt 'nee')* Rúdolf is...!

Charlotte: *(wat fel)* Ja! Rudolf is dóód!... Al vier jaar!

Guido: Tussen Bèrt en mij kàn het niet meer goedkomen!...En dat begrijp je, moeder!

Charlotte: *(knikt gelaten en doet het fotoalbum dicht)* Bert en jij waren de énigen die ik nog overhad. Jouw vader en Rudolf gingen... Ik raakte Stein èn Rudolf beiden in nog geen twéé weken na elkaar kwijt!

Guido: *(haast vermanend)* Zèlfmedelijden is geen verdíenste, moeder!

Charlotte: *(sterk naar hem kijkend)* Wat heb ik fóut gedaan, Guido?

Guido: *(sterk afzwakkend)* Jij hèbt misschien niets fout gedaan!

Charlotte: *(knikt 'ja')* Jawel!...In jóuw ogen wel!... *(glimlachje erbij)* Of anders in de ogen van jouw Rùth wel!

Guido: Laat Rùth er alsjeblijft buiten, moeder!... Dat staat er èigenlijk helemaal lòs van!

Charlotte: *(beetje wrang)* Ja!... *(citeert)* 'éigenlijk'!

Guido: En wat Stèin...en Bèrt betreft...

Charlotte: *(zelfde toon als Guido net)* Laat díe er alsjeblijft buiten, Guido!...

Guido: Stein en ik konden vóór die tijd al nóóit met elkaar overweg!...En toen met Rùth...

Charlotte: *(onderbreekt snel en haast vermanend)* Jij en Rúdolf óók niet!... *(met minder geluid)* En jíj en Bert óók niet!

Guido: *(meer geluid)* Ligt het dan aan míj?!

Charlotte: *(gas terugnemend)* Dat zèg ik niet, Guido. *(beetje belerend)* Mensen maken fóuten!... Daar zijn mensen 'mènsen' voor!

Guido: *(verwijtend)* Het was váder die...

Charlotte: *(onderbreekt hem snel)* Ik wéét het!... En daar wil ik het níet meer over hebben!...

Guido: *(na korte pauze)* 'Als een vaas eenmaal gevallen is, blijf je àltijd met de stùkken zitten'!

Charlotte: *(denkt even na en knikt)* Ik heb geprobeerd die 'vaas' te líjmen, Guido!

Guido: *(knikt glimlachend)* O já!... Maar hóe móóí je die 'vaas' ook geprobéérd hebt te lijmen, moeder... *(met een glimlachje erbij)* - voorzien van een níeuw laagje voor de búitenkant! - de bàrsten zullen àltijd van bínnen blijven zitten!

Charlotte: *(kijkt hem niet aan)* 'Ik wil het er niet meer over hèbben', zei ik!

Guido: *(sec)* Zoals je wilt!...

Charlotte: *(ander chapiter)* Ga je al snèl weg?... Naar Venezuela, bedoel ik.

Guido: *(knikt)* Binnen nu en een paar maanden.

Charlotte: *(sterk nadenkend)* Venezuela!...Dat is níet naast de deur!

Guido: *(loopt de kamer door en bekijkt zo maar wat kleine 'herinneringen')* Dat zei je nèt al!

Charlotte: *(gemeend)* Ik zal je míssen! *(Guido kijkt haar sterk aan. Charlotte weer dicht bij hem aansluitend)* Ja, Guido!... Ik zal je míssen!...Wij zullen je missen!

Guido: *(zeer afstandelijk)* Je hebt Bèrt nog!

Charlotte: Ik heb drie zonen!...*(afzwakkend)* Ik heb nog twéé zonen, bedoel ik!

Guido: *(toch geen verwijt)* Je hebt anders altijd vóórkeur gehad!... Voorkeur voor Bèrt!... *(met een beetje satanisch lachje)* Geen wonder dat hìj nog thuis woont, hier bij jou!

Charlotte: *(sterk ontkennend)* Dat heeft er níets mee te maken!... En ik hàd geen 'voorkeur'!... Jullie zijn alle drie...alle drie verschíllend!

Guido: *(nu wel verwijt)* Jij en Stein hebben mij anders duidelijk laten merken, dat Bert... èn Rudolf een streepje vóór hadden!

Charlotte: Stein was het niet altijd eens met jouw manier van leven...met jouw òpvattingen!

Guido: *(cynisch)* Nee!... Zijn manier van leven was ideaal!...*(met meer geluid)* Als hìj niet...

Charlotte: *(onderbreekt met ook meer geluid)* Nee, Guido! *(kijkt even om of dat Bert het misschien zou kunnen horen. Haast onmacht)* Ik wil het níet meer hóren!

Guido: *(knikt)* 'Zwijgen is góud'! Ik wéét het! *(verwijt)* Maar mijn hàrt 'spréékt', moeder! *(hij maakt aanstalten naar buiten te lopen)*

Charlotte: Het heeft míj óók pijn gedaan, Guido!... Méér dan je denkt!

Guido: Jíj hebt Stein de hand boven het hoofd gehouden!

Charlotte: *(knikt)* Ik kòn niet anders!... Stein had mij nodig! Toen méér dan ooit!... Ik kòn hem niet laten vallen, Guido! Hij wàs al... *(zachter)* hij was al zíek!

Guido: *(cynisch)* Is 'zíek zijn' een vrijbrief voor àlle... 'criminelen'?!
Charlotte: *(veel geluid)* Hou je mònd, Guido! *(ze kijkt naar de deur rechts achter of Bert het niet gehoord heeft)*

Guido: *(veel handbewegingen als excuus)* Over de dóden niets dan goed!...

Charlotte: *(zeer instemmend)* Over de dóden niets dan goed!... Já!

Guido: Maar wat Bèrt heeft gedaan *(iets naar haar overhangend)* - met míjn Ruth! - , dat meende jíj te moeten bagatelliseren!

Charlotte: *(als verweer)* Ik hèb het niet goedgevonden!... Daar hebben wij het vaak over gehàd!... Stèin en ik!...Bèrt en ik!...Stèin en Bèrt!

Guido: *(met veel kritiek)* Precíes!... *(hand op zijn borst)* Maar níet: Stein en ík!... Bèrt en ik!... Jíj en ik!

Charlotte: (*zachter*) Jij was al wèggelopen!... Jij was al weggelopen van huis!

Guido: (*ridicuul makend*) Ja! Gèk, hè?!

Charlotte: Nee! Níet gek!... Het was waarschijnlijk het éníge dat je kòn doen!... (*Guido knikt alleen maar. Charlotte zelfde toon*) En dàt deed je: kíezen voor Ruth!

Guido: (*sterk 'ja' knikkend*) En ik kies nòg voor Ruth!

Charlotte: (*vol begrip*) En dáárom kom je... kwam je zo wèinig hier! (*Guido zwijgt en kijkt het vertrek weer eens rond. Charlotte haast verwijt*) Maar als jij je een béétje in míj had kunnen verplaatsen Guido, dan had je gevóeld wat ik méémaakte!

Guido: (*veel geluid*) Ik vóelde wat ík meemaakte!

Charlotte: (*knikt en zelfs een glimlach 'nee' schuddend*) Wij zouden het er níet meer over hebben!... En dus tòch!

Guido: (*nog verder naar de deur*) Dus tòch!

Charlotte: (*lichte zucht*) Móet je nu al weg?

Guido: Ja!

Charlotte: (*beetje kritiek, weer even achterom kijkend*) Toch niet om Bèrt?!

Guido: (*hatelijk*) Nee, níet om Bert!... Als ik Bèrt per se niet had willen zíen, dan zou ik jou wel òpgebeld hebben! (*Charlotte ongeloof op haar gezicht. Guido glimlachje*) Maar ik ben er níet róuwig om, dat Bert in bàd zit!

Charlotte: Kom je dan nog terug om... om van Bèrt afscheid te nemen?

Guido: (*expliciet*) Bert en ik hebben elkaar weinig te zeggen.

Charlotte: (*kijkt hem even aan, daarna*) Komt Rùth nog afscheid nemen?... Ik bedoel: zie ik Rùth nog?

Guido: (*haar niet aankijkend, naar de deur*) Ik zou er niet te vast op rékenen!

Charlotte: (*retorische vraag*) Zijn er ook retóurbiljetten uit Venezuela?! (*Guido kijkt haar alléén maar aan. Charlotte haast smekend*) Je kunt toch wel éven wachten op Bert?

Guido: (*weer expliciet*) Nee.

Charlotte: (*lichte zucht*) Zal ik hem dan de gróeten van je doen? Guido: (*fel*) Nee!... Zelfs dàt niet!

Charlotte: (*beetje kritiek*) Moet je dan geen afscheid nemen van hèm?!

Guido: (*met een beetje wrang lachje*) Bert en ik hebben al éérder afscheid genomen!

Charlotte: (*knikt, zucht en loopt mee naar buiten*) Dan laat ik je maar even uit!

Guido: (*glimlachje*) Ik weet de wèg, moeder!

Charlotte: (*expliciet*) Ik óók! (*beiden verdwijnen van het toneel. Net als*

ze af zijn, komt Bert midden achter uit de open keuken, waar hij zich
blijkbaar verstopt had. Hij kijkt even naar de deur waar Charlotte en
Guido verdwenen, loopt dan naar de tafel en bladert snel door de
fotoboeken heen. Eén album meenemend gaat hij naar de bank en
dáár zitten. Hij slaat de bladen weer snel om en glimlacht af en toe
hoofdschuddend. Charlotte komt binnen en wil eigenlijk meteen
weer naar buiten - blijkbaar om naar Bert te gaan - maar ziet hem
op de bank zitten) Ik dacht... ik dacht dat je in bad zat? (Bert kijkt
even van het fotoalbum op, zwijgt. Charlotte staat, beetje vragend)
Je háren zijn niet eens nat!

Bert: (foto's kijkend) Ik zat niet in bad.

Charlotte: (nog steeds staand) Waar was je dan? Guido was hier!

Bert: (legt album weg en gaat haast demonstratief makkelijk onderuit
zitten) Zó!

Charlotte: (loopt naar de tafel en gaat op haar plaats zitten) Ik moest
jou...jou de gróeten doen!

Bert: (kijkt haar fel aan, sterk) 'Venezuela'!

Charlotte: (kijkt hem verbaasd aan, na korte pauze) Hóe weet jij...?

Bert: (gaat staan en naar haar toe. Dan met een glimlach Guido
citerend) 'Bert en ik hebben al éérder afscheid genomen'!

Charlotte: (kijkt hem strak aan) Jij hebt ons afgeluisterd!

Bert: (uitdagend) Ja! (citeert nu Charlotte en Guido) 'Zal ik hem dan
de gróeten van je doen?'... (net zo fel als Guido) 'Nee!... Zelfs dàt
niet!'

Charlotte: (na weer een pauzetje) Waar stònd je?... (kijkt naar de deur)
Op de gàng!

Bert: (schudt 'nee') In de kéuken!

Charlotte: (verbaasd) In de kéuken!... Maar als ik... als ik dan kòffie
was gaan zetten voor Guido?

Bert: (achter haar langs naar de plaats waar Guido eerder stond)
Guido is nooit een 'grote-koffiedrinker' geweest!... (Charlotte kijkt
even vóór zich uit. Bert zowaar een lachje) Misschien zal zijn
belangstelling voor koffie wel gróeien in Venezuélá! Venezuélá ligt
náást Brazílië, het land met de grootste koffie-productie!

Charlotte: Ik heb je niet naar de keuken zien gaan!

Bert: (afzwakkend) Dat hóefde ook niet, moeder! (met beetje kritiek)
Jij had het te druk met je fóto's! (loopt dicht naar het raam toe, met
de rug naar Charlotte, beetje cynisch) Ik zag Guido áánkomen en
besloot 'plááts te maken'!

Charlotte: (haar kritiek) 'Plááts te maken'!...Er is voor jullie alle twéé
plaats!... Jóuw plaats is hier en Guido's plaats is hier!

Bert: (draait zich naar haam om, sterk) Wàs hier!... (haast met

leedvermaak) Gúido gaat weg!... *(met veel geluid en zeer gede-*
cideerd) En réken er maar op, dat dat definitief is!

Charlotte: *(kijkt weer vóór zich heen, met een zucht)* Dat is de twééde
zoon die ik kwijtraak!

Bert: *(staat stil, laconiek)* Ja, de 'bèsten' gaan het éérst! *(Charlotte kijkt*
hem even sterk aan, maar zwijgt en doet haar beide handen voor
haar gezicht. Bert loopt naar haar toe en citeert Guido weer)
'Zèlfmedelijden is geen verdíenste, moeder!'

Charlotte: *(handen voor haar gezicht vandaan en tranen mogen*
eventueel, maar niet te véél!) Jij weet héél goed Bert, dat ik voor jóu
àltijd een bijzonder plaatsje in mijn hart had!... *(zich snel*
corrigerend) 'Hèb', bedoel ik!

Bert: *(serieus)* Ja, dat wéét ik! *(zich even omdraaiend naar 'zijn' fotoal-*
bum) Vandaar al die foto's van míj!...

Charlotte: *(sterk)* Precíes!

Bert: *(overdrachtelijk, naar de andere fotoboeken kijkend)* Maar er zijn
óók àndere 'beelden'!

Charlotte: *(knikt instemmend)* Er zijn óók àndere beelden, ja!

Bert: *(loopt terug naar het raam)* En díe veranderen wèl voortdurend!
(haast prozaïsch) 'Mijn fotoalbum is een geslóten boek!'

Charlotte: *(staat op en loopt naar hem toe)* Al hèb jij fouten gemaakt
Bert, ik heb jou nóóit iets verwéten!...En dat wéét je!

Bert: *(zacht)* Je hebt mij te wèinig verweten moeder! Je weet niet
àlles!... *(gescandeerd lachje)* Maar ik kan zwíjgen!

Charlotte: Wat bedóel je?

Bert: *(satanisch lachje en nogmaals citerend)* 'Daar wil ik het níet meer
over hebben!' *(glimlacht naar Charlotte)* Kom! Als ik zèlf geen koffie
zet, dan zit dat er op deze 'dramatische zondagmorgen' misschien
niet eens meer in! *(hij loopt richting keuken)*

Charlotte: *(als excuus)* Ach, neem mij niet kwalijk!... Dat ben ik
helemaal vergéten door...

Bert: *(onderbreekt haar)* Ik neem jou níets kwalijk moeder! *(de bel*
gaat)

Charlotte: *(verbaasd, maar met een beetje hoop)* Wie kan dàt zijn?

Bert: *(haast retorische vraag)* Gúido?! *(Charlotte kijkt hem even fel aan*
en gaat dan naar buiten naar de voordeur. Bert glimlacht en loopt
de keuken binnen. Hij zal daar koffie zetten en de zaal ziet hem nú
wèl. Even later komt Charlotte binnen met Boudewijn Vredelief èn
met Paulien van 't Hof)

Charlotte: *(blij)* Wat léuk dat jullie komen!... Ga zitten!

Paulien: *(vriendelijk)* Waar is Bert?

Charlotte: *(draait zich om en kijkt glimlachend richting keuken)* Bert zet

koffie voor jou.

Bert: *(komt uit de keuken en verwelkomt Paulien met een zoen, plagend tegen Boudewijn)* 'Een ongeluk komt zelden alléén'!

Paulien: *(zoent Bert terug, beetje kritiek)* Nóu!

Charlotte: *(lacht, dan tegen Boudewijn)* Ga zitten Boudewijn!

Boudewijn: *(de losse fauteuil bedoelend)* Hier of liever bij de táfel?

Charlotte: *(de vier stoelen bij de tafel met haar blikken meenemend)*

Waar je wilt Boudewijn!... Hier zijn geen 'besproken plaatsen'!

Bert: *(beetje geheimzinnig)* Nee!... De 'besproken plaatsen' zijn 'verleden tijd'! *(er valt een korte pijnlijke stilte)*

Boudewijn: *(verbreekt die stilte en gaat links naast de tafel staan, wachtend tot Charlotte ook gaat zitten, lachje)* Ik had speelkaarten moeten meenemen, dan hadden wij kunnen brídgen met z'n vieren.

Charlotte: *(lacht en gaat op haar eigen stoel zitten)* IK heb óók speelkaarten, Boudewijn! *(Boudewijn gaat zitten op de stoel links van de tafel)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto